

обыкновенна-та закуска и печено месо. *Л. Д. 1870 р. 95.* Оние народи, кои-то обѣдватъ рано, кои-то вечерять послѣ захожденнето на слънцето и кои-то пладнуватъ (лѣтно време) нѣматъ обичай да закусватъ утреньта, а ако закусватъ, то тѣхната закуска бива проста, т. е. сѣстои са само отъ хлѣбъ (попара, качамакъ и др.). *З. 231.*

Закъвъръджиченъ* (*qyvrîdjik et qyvirîdjik 1. adj. t. Crêpu*) *пр.* вычурный: Стефанаки! дай половинъ ока вино да са почерпимъ съ багъ Попа, дай ни и отъ онези закъвъръджиченигъ гевреци да си похрупиме. *Зк. 86.*

Закъсънѣмъ *гл. св.* опоздаю. **Закъсънѣвамъ** *гл. дл.* опаздываю. Отъ радость тя заплѣска рѣцѣ, за да выка брата си, кой не закъсне да дойде изведнѣжъ. *Х. I, 190.* Не ще бѣде злѣ тыя закъсънѣлы буби да ся врьлятъ. *Л. Д. 1874 р. 195.* Заклена церковно-то клепало, ал' и то закъсънѣ. *Р. 78.* Мѣ ѣ страхъ да не закъсънѣмъ на вечеринѣ. *Р. 154.* „Висте закъснели малко Сорѣ Густаво“. *Л. Д. 1875 р. 135.* До сега ся е наплъ и тоя дето си е загубилъ волове-тѣ. Казвать кога закъсънѣе обѣдъ-тѣ, *Ч. 152.* А ово закъсънѣя, то мама ще да ма доведе. *З. 68.*

Залагамъ *гл. дл.* закладываю. **Заложж** *гл. св.* заложу. Продавай, мамо, залагай Мои-ти тѣнки дарове. *Д. 17, 3—4.* Тимари ке си заложамъ. *М. 132.* Спромаси-те и воловите си заложиха. *Ст. 46.* Отъ пѣянокодѣи-ты има нѣкои толкова занесены, что-то какво-то припечелить отъ работѣ залагать го и съ твърдѣ малкъ надѣждицѣ че ще имъ ся новрьне. *Л. Д. 1873 р. 200.* Ето залагамъ си душата на дявола (*Also verpfänd' ich meine Seele dem Teufel*). *Рш 22.* Кога ѣ така, то нека не залага той чуждо царство. *Р. 162.* **Залагамъ си главата** ругаюся головой: Азъ си залагамъ главата какъ ви казвамъ истината. *Х. I, 67.* **Залагамъ си живота** жертвую жизнью: То нещѣхъ да допустна, и сто пѣти не!—макаръ че залагахъ и собственигъ-тѣ си животъ (*—und wenn es mir selbst das Leben gekostet hätte*). *Э. Г. 61.* **Заложж** са сяду въ засаду: Той ся заложилъ на едно мѣсто, отъ гдѣто Крилонъ щѣше мине. *П. 29.*

Залагъ *с. м.* кусокъ: Това ся творѣ само отъ жени, кои бѣту изпльнѣть тойзи обридъ, кусвать по залакъ отъ меденика и пийтъ отъ това таинственно вино! *Пк. 110.* И ми го фати Гюро златарче. Ми го псыкло залакъ по залакъ. *М. 178.* Мѣсѣте бѣла погача. Всякому по залаг дѣлѣте. *Д. 17, 17. 19.* Самовила тога люто с' налутила. Та ми го извисила до вишнего бога, Та ми го напра'и залакъ по залака, Найголемъ залакъ колку мравѣ носятъ. *М. 7. (Ср. серб. залагај, залогѣј).*